Eschilo, Agamennone

Χορός

παλαίφατος δ᾽ ἐν βροτοῖς γέρων λόγος
τέτυκται, μέγαν τελε-
σθέντα φωτὸς ὄλβον
τεκνοῦσθαι μηδ᾽ ἄπαιδα θνῄσκειν,
ἐκ δ᾽ ἀγαθᾶς τύχας γένει
βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
δίχα δ᾽ ἄλλων μονόφρων εἰ-
μί· τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον
μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
σφετέρᾳ δ᾽ εἰκότα γέννᾳ.
οἴκων δ᾽ ἄρ᾽ εὐθυδίκων
καλλίπαις πότμος αἰεί.

φιλεῖ δὲ τίκτειν Ὕβρις
μὲν παλαιὰ νεά-

ζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν
ὕβριν τότ᾽ ἢ τόθ᾽, ὅτε τὸ κύρ-
ιον μόλῃ φάος τόκου,
δαίμονά τε τὰν ἄμαχον ἀπόλεμ-
ον, ἀνίερον Θράσος, μελαί-

νας μελάθροισιν Ἄτας,
εἰδομένας τοκεῦσιν.

Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν
δυσκάπνοις δώμασιν,

τὸν δ᾽ ἐναίσιμον τίει [βίον].
τὰ χρυσόπαστα δ᾽ ἔδεθλα σὺν
πίνῳ χερῶν παλιντρόποις
ὄμμασι λιποῦσ᾽, ὅσια προσέμολ-
ε, δύναμιν οὐ σέβουσα πλού-

του παράσημον αἴνῳ·
πᾶν δ᾽ ἐπὶ τέρμα νωμᾷ.